

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Од празника Цвети, браћо и сестре, од свечаног уласка Господа Христа у Јерусалим, почиње Његов пут ка страдању, ка добровољном страдању. Од понедељника Велике недеље, па све до Великога Петка, то је Његов крсни пут, Његова Голгота. На том путу ми га пратимо кроз богослужења, кроз црквене песме, молитве, стихире, пратимо га у мислима својим и у осећањима својим, састрадавамо са Њим у свему ономе што Он преживљава.

А данас је Велики Четвртак, браћо и сестре, велики празник испуњен многим догађајима, многим симболима, многим поукама и порукама које смо слушали у данашњем Светом Јеванђељу. Али је ово дан, заиста једини дан у години, када је Господ на Тајној Вечери установио и успоставио свету тајну Евхаристије – **Свето причешће**. Благословивши хлеб на вечери и давши га ученицима својим а затим и чашу са вином коју такође даје са речима: „Узмите једите ово је тело моје...” и „пијте из ње сви ово је крв моја...”. То је била прва Литургија, то је било прво причешће којима је Господ удостојио све свете ученике и апостоле и рекао им је: „Ово чините за мој спомен, јер кад год овај хлеб једете и кад год ову чашу пијете ви моју смрт објављујете и обзнањујете.” Значи понавља се жртва, бескрвна жртва Христова, од те Тајне Вечере па до данас и трајаће до краја света и века, до Страшнога Суда. Али света тајна причешћа је највећа светиња која је остављена људима на земљи у овоме животу. Јер у свим светим тајнама хришћани примају благодат Божију која нам помаже у нашем хришћанском животу, која нам даје снаге, која нас упућује како треба и шта треба да чинимо. У светој тајни причешћа ми примамо самога Господа Христа, целокупнога Богочовека, сједињујемо се са Њим и Он са нама и тиме нам дарује живот

вечни. За ту свету тајну Црква је предвидела да се људи припремају. О припреми за Свето причешће говори најпре свети апостол Павле, који у данашњем апостолу који је читан каже: „Ко недостојан једе и пије Тело и Крв Христову суд себи једе и пије.“ И сваки који хоће да се причести треба да процени себе да ли се достојно припремио? Јер ако бисмо себе просуђивали и осуђивали, онда каже свети апостол, *не бисмо осуђени били.*

Данас, нажалост, постоје многи духовници, многи служитељи олтара Божијега који ову поруку и поуку светог апостола Павла занемарују. Који веома слабо или никако не поклањају пажњу припреми верника за Свето причешће. Света Црква је предвидела пост пред Свето причешће да би се наше тело смирило, да би се дух ојачао. Предвидела је свету тајну покајања и исповести, јер Господ је знао да смо ми људи слаби, да ћемо грешити и после крштења као што и бива, јер каже се *нема човека да живи а да не њреши.* Зато је Господ оставио свету тајну покајања и исповести у којима се после крштења чистимо од својих грехова које чинимо вољно и невољно, у знању и у незнању. Али без тога, без такве једне припреме ко би приступао Светом причешћу била би му не на живот вечни и на спасење него на суд или на осуду, како каже свети апостол.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице мајке Његове, која је пратила Њега такође на путу страдања, и свих светитеља Божијих који су Богу угодили кроз подвиг и труд, кроз зној, проливањем крви своје за веру своју Православну, нека би нас ојачали, укрепили у вери Православној, да останемо верни ономе што смо примили од Светих Отаца, од Светога Саве оснивача наше Српске Православне Цркве, од светих владике Николаја и оца Јустина и осталих који су Богу угодили животом својим, да се не поводимо за новотаријама, за новачењима, за

новим правилима које неко прописује. Јер само тако, браћо и сестре, ако се будемо трудили онда ће нам Свето причешће које примамо достојно бити на живот вечни, на исцељење душе и тела.

Амин.